

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vlaamse Gewest

Tožena stranka: M. Baesen

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba pri uporabi člena 12(2)(d) Uredbe št. 1408/71 ⁽¹⁾ izraz „državni uradniki ali osebe, ki se obravnavajo kot take“ razlagati na podlagi nacionalnega sistema socialne varnosti, ki mu zadevna oseba pripada?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali zadevna oseba, ki je zaposlena pri delodajalcu v javnem sektorju na podlagi pogodbe o zaposlitvi in za katero velja v skladu z nacionalnim sistemom v povezavi z nekaterimi področji socialne varnosti v smislu člena 4(1) navedene uredbe ureditev socialne varnosti za delavce, v povezavi s področji socialne varnosti v smislu člena 4(1)(e) iste uredbe pa posebne določbe za državne uradnike, obravnavati kot osebo, ki se obravnava kot [državni uradnik] v smislu člena 13(2)(d) Uredbe št. 1408/71?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str.2).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (Madžarska) 29. julija 2009 – RANI Slovakia s.r.o. proti Hankook Tire Magyarorszá g Kft.

(Zadeva C-298/09)

(2009/C 267/58)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RANI Slovakia s.r.o.

Tožena stranka: Hankook Tire Magyarorszá g Kft.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se uvodno izjavo 19 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES ⁽¹⁾ z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev – ob upoštevanju členov 3, točka (c), in 59 Rimske pogodbe – lahko

razlaga tako, da lahko država članica v svojem nacionalnem pravu za dejavnost podjetji za začasno zaposlovanje svobodno določi pogoje, pod katerimi delodajalec (podjetje) lahko opravlja tako dejavnost na ozemlju zadevne države članice, in ali lahko v zvezi s tem nacionalno pravo omeji delovanje podjetji za začasno zaposlovanje na podjetja s sedežem na navedenem ozemlju?

2. Ali se člen 1(4) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES lahko razlaga tako, da se podjetja s sedežem v državi članici glede dovoljenja za opravljanje dejavnosti lahko obravnava ugodneje kot podjetja s sedežem v drugi državi članici?
3. Ali se člene 59, 62 in 63 Rimske pogodbe v medsebojni povezavi lahko razlaga tako, da se omejitve, ki so obstajale v trenutku pristopa k Evropski uniji, lahko ohranijo, ne da bi se štelo, da kršijo pravo Skupnosti, dokler Svet ne sprejme programa, s katerim določi pogoje za liberalizacijo te vrste storitev, ali direktive, s katero se zahteva izvršitev navedenega programa?
4. Ali v primeru negativnega odgovora na prejšnja vprašanja obstaja splošni interes, s katerim se lahko upraviči omejitev, da lahko dejavnost podjetji za začasno zaposlovanje opravljajo le podjetja, ustanovljena v zadevni državi članici, in tako omogoča, da se navedeno omejitev šteje za združljivo s členoma 59 in 65 Rimske pogodbe?

⁽¹⁾ UL 1997 L 18, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) 30. julija 2009 – DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH proti Ministerstvo životního prostředí

(Zadeva C-299/09)

(2009/C 267/59)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH

Tožena stranka: Ministerstvo životního prostředí

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2(i) in (k) Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti⁽¹⁾, v Skupnost in iz nje v povezavi s členom 1(e) in (f) Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih⁽²⁾ in s točko D10 priloge II A in točko R1 priloge II B k tej direktivi razlagati tako, da se prvo merilo, ki ga je Sodišče postavilo v sodbi z dne 13. februarja 2003 v zadevi Komisija proti Luksemburgu (C-458/00, Recueil, str. I-1553) – in sicer da se lahko sežiganje odpadkov šteje za predelavo odpadkov zaradi pridobivanja energije v smislu točke R1 priloge II B k tej Direktivi (to pomeni, da mora biti glavni cilj postopka omogočiti koristnost odpadkov, in sicer pridobivanje energije) – lahko izpolni tudi, če ni podana nobena od okoliščin, ki jih je Sodišče v tej sodbi navedlo kot dejavnike, ki pričajo o predelavi odpadkov, to pomeni, ko upravljavec obrata, v katerem sežigajo odpadke, za ta postopek dobavitelju ne plača in obrat ni tehnično prilagojen temu, da bi bilo mogoče ob pomanjkanju odpadkov postopek opraviti s primarnimi viri energije?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, pod katerimi pogoji je mogoče v takem primeru postopek šteti za predelavo odpadkov?

(a) Ali je sploh mogoče povsem zanemariti vidik plačila za ravnanje z odpadki ali pa je za to, da bi se ta postopek lahko štelo za predelavo odpadkov, potrebno vsaj to, da dohodek upravljavca obrata iz prodaje toplotne ali električne energije, pridobljene s sežigom določene količine odpadkov, presega dohodek upravljavca obrata, ki ga je dobil kot plačilo za prejem odpadkov?

(b) Ali je glede narave obrata prejemnika odpadkov mogoče za zadosten dejavnik, ki kaže na postopek predelave odpadkov, šteti to, da je v odločbi, s katero je bilo dovoljeno delovanje obrata, le-ta uradno razvrščen kot obrat za predelavo odpadkov v energetske namene in da se je upravljavec obrata pogodbeno zavezal za dovajanje določene količine toplotne energije v omrežje in bi mu bila ob kršitvi te obveznosti naložena pogodbeni kazni, ali pa je minimalni pogoj za to, da se postopek šteje za predelavo odpadkov, ta, da je upravljavec obrata z zakonskega, tehničnega in gospodarskega vidika vsaj začasno dejansko sposoben obrat upravljati z uporabo drugih goriv in ne odpadkov?

⁽¹⁾ UL L 30, str. 1.

⁽²⁾ UL L 194, str. 39.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 30. julija 2009 – Staatssecretaris van Justitie, druga stranka: F. Toprak

(Zadeva C-300/09)

(2009/C 267/60)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Justitie

Druga stranka: F. Toprak

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 13 Sklepa št. 1/80 [z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo,] treba razlagati tako, da se nova omejitev v smislu tega predpisa pomeni tudi zaostritev v razmerju do določbe, ki je začela veljati po 1. decembru 1980, ki je predvidevala omilitev določbe, veljavne 1. decembra 1980, če zaostritev ne vsebuje poslabšanja v razmerju do določbe, ki je veljala 1. decembra 1980?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 30. julija 2009 – Staatssecretaris van Justitie, druga stranka: I. Oguz

(Zadeva C-301/09)

(2009/C 267/61)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Justitie

Druga stranka: I. Oguz